

Segona*Entrada en vigor*

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Proposició de llei de modificació de la Llei 1/1987, de 31 de març, electoral valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos (RE 2.230)

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del 15 de setembre de 2015, ha acordat admetre a tràmit la Proposició de llei de modificació de la Llei 1/1987, de 31 de març, electoral valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos (RE número 2.230).

D'acord amb el que disposen els articles 125.2 i 95.1 del RC, se n'ordena la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts* i la comunicació al Consell.

Palau de les Corts
València, 15 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

A LA MESA DE LES CORTS VALENCIANES

Carolina Punset Bannel, síndica del Grup Parlamentari Ciudadanos, de conformitat amb el que estableixen els articles 124 i 125 del Reglament de les Corts, presenta l'adjunta Proposició de llei de modificació de la Llei 1/1987, de 31 de març, electoral valenciana.

Segons allò que s'ha disposat, acompanyem la dita proposició de llei amb una exposició de motius i antecedents, a fi que pugua pronunciar-se la cambra.

Palau de les Corts
València, 8 de setembre de 2015

Carolina Punset Bannel
Síndica del Grup Parlamentari Ciudadanos

ANTECEDENTS

Els articles 21 de la Declaració universal de drets humans (DEDH) i 25 del Pacte internacional de drets civils i polítics (PIDCP) reconeixen una sèrie de drets humans vinculats a la democràcia segons la seua accepció etimològica (govern del poble) i de conformitat amb la formulació que va efectuar Abraham Lincoln en Gettysburg («govern del poble, pel poble i per al poble»). D'aquesta manera, es remarca la voluntat popular com a base de tot poder públic i es destaca el dret de participació, directa o a través de representants.

És mitjançant aquesta democràcia representativa com es formula la necessitat d'eleccions periòdiques i s'enuncia la necessitat de generar les condicions imprescindibles perquè el vot siga secret, lliure i igual. D'aquesta manera, mitjançant

Segunda*Entrada en vigor*

Esta ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Proposición de ley de modificación de la Ley 1/1987, de 31 de marzo, electoral valenciana, presentada por el Grupo Parlamentario Ciudadanos (RE 2.230)

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión del 15 de septiembre de 2015, ha acordado admitir a trámite la Proposición de ley de modificación de la Ley 1/1987, de 31 de marzo, electoral valenciana, presentada por el Grupo Parlamentario Ciudadanos (RE número 2.230).

De acuerdo con lo que disponen los artículos 125.2 y 95.1 del RC, se ordena su publicación en el *Butlletí Oficial de les Corts* y su comunicación al Consell.

Palau de les Corts
Valencia, 15 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Català

A LA MESA DE LAS CORTS VALENCIANES

Carolina Punset Bannel, síndica del Grupo Parlamentario Ciudadanos, de conformidad con lo establecido en los artículos 124 y 125 del Reglamento de Les Corts, presenta la adjunta Proposición de ley de modificación de la Ley 1/1987, de 31 de marzo, electoral valenciana.

Según lo dispuesto, acompañamos dicha proposición de ley de una exposición de motivos y antecedentes, a fin de que pueda pronunciarse la cámara.

Palau de les Corts
Valencia, 8 de septiembre de 2015

Carolina Punset Bannel
Síndica del Grupo Parlamentario Ciudadanos

ANTECEDENTES

Los artículos 21 de la Declaración universal de derechos humanos (DEDH) y 25 del Pacto internacional de derechos civiles y políticos (PIDCP) reconocen una serie de derechos humanos vinculados a la democracia según su acepción etimológica (gobierno del pueblo) y en conformidad con la formulación que efectuó Abraham Lincoln en Gettysburg («gobierno del pueblo, por el pueblo y para el pueblo»). De esta forma, se remarca la voluntad popular como base de todo poder público y se destaca el derecho de participación, directa o a través de representantes.

Es mediante esa democracia representativa como se formula la necesidad de elecciones periódicas y se enuncia la necesidad de generar las condiciones imprescindibles para que el voto sea secreto, libre e igual. De esta

nombrosíssimes resolucions de l'ONU (entre les quals destaquen la Resolució de l'Assemblea General 55/96, de 4 de desembre de 2000; 57/221, de 18 de desembre de 2002, o 66/102, de 9 de desembre de 2011) es desenvolupen, protegeixen i emparen aquestes tres dimensions del dret al vot igual.

En plena consonància amb aquests principis, apareix la divisa «One man, one vote», com a perfecta síntesi de la necessitat de dret a un vot igual en tots els seus vessants. Aquest principi se sol dividir en dues dimensions: atenent qui vota (sufragi universal) i com es computen els vots emesos als efectes que resulten vot igual.

L'anterior ens porta a concloure indiciàriament que els sistemes més proporcionals són els que tendencialment asseguren una identitat major entre la voluntat dels votants i la composició final de la institució. No obstant això, és erroni deduir que el vot igual comporte inexorablement un sistema totalment proporcional. És possible que es considere per igual cadascun dels vots emesos en cadascuna de les circumscripcions, la qual cosa no sols és plenament compatible sinó que també és inherent als sistemes proporcionals que respecten les regles dels estats democràtics de dret (en aquest sentit va resoldre la Cort Interamericana de Drets Humans en el cas Castañeda Guzmán vs Estats Units Mexicans).

Traslladant tot l'anterior al nostre ordenament constitucional, ens trobem que en l'article 1.1 de la Constitució es defineix l'Estat com a social i democràtic de dret, i que l'article 1.2 reconeix que tota sobirania nacional resideix en el poble. No obstant això, el cas espanyol posa exemplarment de manifest com les diferències de població entre les diferents circumscripcions, en combinació amb un altre tipus de factors (entre els quals destaquen el nombre mínim de representants per circumscripció o la fórmula electoral acollida) poden portar que el pes específic de cada manifestació de voluntat plasmada en un vot difereixi segons la ubicació de l'urna en què es deposite. Aquesta arbitrària desproporció atenta contra el principi «One man, one vote», per tal com desvirtua la igualtat i les regles del joc democràtic. A més, no podem oblidar que, tal com es va establir en el *leading case* Reynolds vs Sims del Tribunal Suprem nord-americà, «si a un ciutadà se li desvirtua el dret al vot, deixa de ser ciutadà en el sentit ple de la paraula». En el mateix sentit, les circumscripcions electorals no poden representar discriminació contra cap grup o cap classe social (tal com es remarca en les consideracions de l'ONU amb relació al compliment d'Honk Kong de l'article 25 del PIDCP, 1995). És per tot l'anterior que Ciudadanos sempre ha defensat la necessitat d'una reforma en els sistemes que derive el nostre sistema cap al ple respecte del principi «Un home, un vot».

En tal direcció, i en coherència amb tot el que s'ha citat anteriorment, també cal fer menció de les barreres electorals. Aquest sistema es configura com una garantia de governabilitat, pel qual es limita l'accés als partits que no obtinguen representació suficient o la representació dels quals estiga excessivament concentrada. Però un abús d'aquest sistema ens porta a desvirtuar els pronunciaments mateixos que configuren la democràcia, per tal com una barrera electoral excessivament elevada podria portar a blindar sistemes bipartidistes. En aquest cas, tal vegada a nivell jurídic siga interessant apreciar en el seu conjunt les STC 75/1985, STEDH número 56618/00 o la STEDH número 30537/12. D'una interpretació conjunta de les tres podem inferir que una barrera electoral del 3 % suposa una restricció suficient com per a evitar les desproporcions en composició de les cambres a què portaria l'aparició de partits d'interessos localistes centrats en determinades po-

forma, mediante numerosísimas resoluciones de la ONU (entre las que destacan la Resolución de la Asamblea General 55/96, de 4 de diciembre de 2000; 57/221, de 18 de diciembre de 2002, o 66/102, de 9 de diciembre de 2011) se desarrollan, protegen y amparan estas tres dimensiones del derecho al voto igual.

En plena consonancia con estos principios, aparece la divisa «One man, one vote», como perfecta síntesis de la necesidad de derecho a un voto igual en todas sus vertientes. Este principio se suele dividir en dos dimensiones: atendiendo a quién vota (sufragio universal) y a cómo se computan los votos emitidos a los efectos de que resulten voto igual.

Lo anterior nos lleva a concluir indiciariamente que los sistemas más proporcionales sean los que tendencialmente aseguren una identidad mayor entre la voluntad de los votantes y la composición institucional final. Sin embargo, es erróneo deducir que el voto igual conlleve inexorablemente un sistema totalmente proporcional. Cabe que se considere por igual cada uno de los votos emitidos en cada una de las circunscripciones, lo que no sólo es plenamente compatible sino que también es inherente a los sistemas proporcionales que respeten las reglas de los estados democráticos de derecho (en tal sentido resolvió la Corte Interamericana de Derechos Humanos en el caso Castañeda Guzmán vs Estados Unidos Mexicanos).

Trasponiendo todo lo anterior a nuestro ordenamiento constitucional, nos encontramos con que en el artículo 1.1 de la Constitución se define el Estado como social y democrático de derecho, y que el artículo 1.2 reconoce que toda soberanía nacional reside en el pueblo. Sin embargo, el caso español pone ejemplarmente de manifiesto cómo las diferencias poblacionales entre las diferentes circunscripciones, en combinación con otro tipo de factores (entre los que destacan el número mínimo de representantes por circunscripción o la fórmula electoral acogida) pueden llevar a que el peso específico de cada manifestación de voluntad plasmada en un voto difiera según la ubicación de la urna en la que se deposite. Esta arbitraria desproporción atenta contra el principio «One man, one vote», por cuanto desvirtúa la igualdad y las reglas del juego democrático. Además, no podemos olvidar que, tal y como se estableció en el *leading case* Reynolds vs Sims del Tribunal Supremo norteamericano, «si a un ciudadano se le desvirtúa su derecho al voto, deja de ser ciudadano en el sentido pleno de la palabra». En el mismo sentido, las circunscripciones electorales no pueden representar discriminación contra grupo o clase social alguna (tal y como se remarca en las consideraciones de la ONU en relación al cumplimiento de Honk Kong del artículo 25 del PIDCP, 1995). Es por todo lo anterior por lo que Ciudadanos siempre ha defendido la necesidad de una reforma en los sistemas que derive nuestro sistema hacia el pleno respeto del principio «Un hombre, un voto».

En tal dirección, y en coherencia con todo lo anteriormente citado, también cabe hacer menció a las barreras electorales. Este sistema se configura como una garantía de gobernabilidad, por el que se limita el acceso a los partidos que no obtengan representación suficiente o cuya representación esté excesivamente concentrada. Pero un abuso de este sistema nos lleva a desvirtuar los propios pronunciamientos que configuran la democracia, por cuanto una barrera electoral excesivamente elevada podría llevar a blindar sistemas bipartidistas. En este caso, tal vez a nivel jurídic sea interesante apreciar en su conjunto las STC 75/1985, STEDH número 56618/00 o la STEDH número 30537/12. De una interpretación conjunta de las tres podemos colegir que una barrera electoral del 3 % supone una restricción suficiente como para evitar las desproporciones en composición de las cámaras a las que llevaría la aparición de partidos de intereses localistas centrados en de-

blacions, sense suposar per això una barrera que impedisca el sorgiment de noves formacions o l'exclusió d'altres que, havent estat àmpliament avalades pel vot dels ciutadans, es veuen impedides de tenir representació per una barrera electoral excessivament alta.

PROPOSICIÓ DE LLEI DE REFORMA DE LA LLEI 1/1987

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 1/1987, de 31 de març, electoral valenciana, va suposar un clar avanç en l'autonomia i la independència de la nostra comunitat. Per primera vegada des de la instauració de la democràcia es va establir un conjunt de normes que van permetre als valencians votar els seus representants en les Corts en condicions de llibertat i igualtat. D'aquesta manera, no sols es desenvolupava el mandat constitucional d'autogovern, sinó que també es desenrotllava el dret humà dels ciutadans valencians a participar en els òrgans que els governaven mitjançant el seu sufragi actiu.

No obstant això, després de vint-i-vuit anys de vigència, la Llei electoral valenciana ha acreditat diversos defectes que aquesta proposició de llei pretén esmenar: opta per fórmules que alteren substancialment la representació que haurien de tenir les províncies, estableix barreres electorals excessivament altes, dota de pocs mitjans per a dur a terme les campanyes electorals als partits minoritaris i garanteix les llistes tancades i bloquejades. Tot açò ens porta a consagrar un sistema bipartidista, opac i en què la voluntat dels ciutadans en l'elecció dels seus representants, en nombroses ocasions, queda subsumida als interessos interns dels partits.

Així doncs, els principals pilars d'aquesta proposició de llei són:

– Respecte absolut a la divisa «One man, one vote» («Un home, un vot»), com a perfecta síntesi de la necessitat de dret a un vot igual en tots els seus vessants. Aquest principi no es limita a atendre qui vota, sinó també com es vota i com es computen els vots emesos, als efectes que resulten vot igual. Per al ple compliment d'aquest segon vessant es genera una distribució territorial d'escons que redueix els defectes de representació existents, sense per això haver d'alterar les normes de representació mínima de cada província.

– Major respecte a la pluralitat política: La Llei electoral ha demostrat certes mancances en el sentit que fomentava el bipartidisme i el mal anomenat «vot útil», mitjançant una barrera electoral que, davall l'excusa d'evitar l'entrada de tants partits que generara situacions ingovernables, ha suposat un obstacle real perquè les formacions emergents tingueren una mínima representació política. També ha alterat, en la pràctica, la voluntat popular, en derivar en el fet que formacions amb gran quantitat de vots però una inadequada distribució d'aquests no pogueren accedir a les Corts. Aquest text comporta la reducció de la barrera electoral, del 5 al 3 %. D'aquesta manera, sense eliminar un mecanisme que s'ha mostrat útil per a aconseguir que es conformen majories suficients per a formar governs en les Corts, permetem que partits emergents, de menor difusió que els majoritaris o amb una inadequada distribució territorial del vot, puguen veure's representats.

– Avançar en l'objectiu d'una democràcia més representativa, desbloquejant les llistes electorals. D'aquesta manera, no sols es votarà als partits, sinó dins d'aquests als candidats que realment desitge l'elector.

terminadas poblaciones, sin por ello suponer una barrera que impida el surgimiento de nuevas formaciones o la exclusión de otras que, habiendo sido sobradamente avaladas por el voto de los ciudadanos, se ven impedidas de tener representación por una barrera electoral excesivamente alta.

PROPOSICIÓN DE LEY DE REFORMA DE LA LEY 1/1987

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

La Ley 1/1987, de 31 de marzo, electoral valenciana, supuso un claro avance en la autonomía e independencia de nuestra comunidad. Por primera vez desde la instauración de la democracia se estableció un conjunto de normas que permitieron a los valencianos votar a sus representantes en Les Corts en condiciones de libertad e igualdad. De esta forma, no sólo se desarrollaba el mandato constitucional de autogobierno, sino que también se desarrollaba el derecho humano de los ciudadanos valencianos a participar en los órganos que les gobernaban mediante su sufragio activo.

No obstante lo anterior, tras veintiocho años de vigencia, la Ley electoral valenciana ha acreditado diversos defectos que la presente proposición de ley pretende subsanar: opta por fórmulas que alteran sustancialmente la representación que deberían tener las provincias, establece barreras electorales excesivamente altas, dota de pocos medios para llevar a cabo las campañas electorales a los partidos minoritarios y garantiza las listas cerradas y bloqueadas. Todo esto nos lleva a consagrar un sistema bipartidista, opaco y donde la voluntad de los ciudadanos en la elección de sus representantes, en numerosas ocasiones, queda subsumida a los intereses internos de los partidos.

Así pues, los principales pilares de esta proposición de ley son:

– Respeto absoluto a la divisa «One man, one vote» («Un hombre, un voto»), como perfecta síntesis de la necesidad de derecho a un voto igual en todas sus vertientes. Este principio no se limita a atender a quién vota, sino también a cómo se vota y cómo se computan los votos emitidos, a los efectos que resulten voto igual. Para el pleno cumplimiento de esta segunda vertiente se genera una distribución territorial de escaños que reduce los defectos de representación existentes, sin por ello tener que alterar las normas de representación mínima de cada provincia.

– Mayor respeto a la pluralidad política: La Ley electoral ha demostrado ciertas carencias en el sentido de que fomentaba el bipartidismo y el mal llamado «voto útil», mediante una barrera electoral que, bajo la excusa de evitar la entrada de tantos partidos que generase situaciones ingovernables, ha supuesto un obstáculo real para que las formaciones emergentes tuviesen una mínima representación política. También ha alterado, en la práctica, la voluntad popular, al derivar en que formaciones con gran cantidad de votos pero una inadecuada distribución de los mismos no pudiesen acceder a Les Corts. El presente texto conlleva la reducción de la barrera electoral, del 5 al 3 %. De esta forma, sin eliminar un mecanismo que se ha mostrado útil para conseguir que se conformen mayorías suficientes para formar gobiernos en Les Corts, permitimos que partidos emergentes, de menor difusión que los mayoritarios o con una inadecuada distribución territorial del voto, puedan verse representados.

– Avanzar en el objetivo de una democracia más representativa, desbloqueando las listas electorales. De esta forma, no sólo se votará a los partidos, sino dentro de estos a los candidatos que realmente desee el elector.

– Modernitzar les campanyes electorals, adaptant la llei a les noves realitats. Per a aconseguir aquest objectiu la modificació proposa que s'arregleque dins de la Llei electoral l'obligació d'efectuar debats en les cadenes de televisió i ràdio públiques, en què puguin participar i exposar el seu programa els partits. A més, tant als efectes d'estalviar en un dels principals costos electorals com d'equiparar la publicitat per correu que duguen a terme tots els partits, s'opta per un sobre de propaganda electoral únic, on s'arregleque la publicitat de totes les formacions. D'aquesta manera, i més enllà de l'estalvi que suposarà, s'aconsegueix que els partits amb menys mitjans puguin traslladar les seues propostes a tots els votants.

– A més, mitjançant aquesta proposició de llei, per primera vegada, es restringeix la compatibilitat entre els càrrecs de diputat autonòmic i els d'alcalde o regidor. Així es pretenen evitar acumulacions indegudes de poder i possibles conflictes d'interessos entre els dos càrrecs.

Amb totes les anteriors, s'aconsegueix avançar cap a una societat democràtica més representativa i conscient de la realitat política actual.

U. Es modifica l'article 6.2 de la Llei 1/1987, de 31 de març, electoral valenciana, que passa a quedar redactada en els termes següents:

«Dos. A més dels compresos en l'article 155.2 de la Llei electoral general, seran incompatibles:

- a) Els diputats al Congrés.
- b) Els administradors, directors generals, gerents i càrrecs equivalents d'ens públics i empreses amb participació pública majoritària, directament o indirectament, de la Generalitat, siga quina siga la seua forma.
- c) Els membres del Consell d'Administració de l'ens públic Radiotelevisió Valenciana.
- d) Els membres de les corporacions municipals i de les diputacions provincials.»

DOS. Es modifica l'article 10 de la Llei 1/1987, de 31 de març, electoral valenciana, que passa a quedar redactada en els termes següents:

«Article 10

U. En les eleccions a les Corts Valencianes la circumscripció electoral serà la província.

Dos. En les eleccions a les Corts Valencianes el sistema electoral serà el de llistes tancades i desbloquejades; cada votant podrà, dins d'una mateixa papereta, assenyalar un nombre màxim de diputats igual al que li corresponga en la seua circumscripció.»

TRES. Es modifica l'article 11.3 de la Llei 1/1987, de 31 de març, electoral valenciana, que passa a quedar redactada en els termes següents:

«Tres. Els diputats restants es distribueixen entre les províncies en proporció a la seua població, conforme al procediment següent:

- a) S'ordenen de major a menor, en una columna, les xifres de població de dret de cada circumscripció.
- b) Es divideix el nombre d'habitants de cada província per 1, 2, 3, etcètera, fins al màxim total de diputats que s'han d'elegir, de manera que es forme un quadre semblant al que apareix en l'exemple pràctic que s'insereix en l'annex I. Després d'elegir automàticament els vint primers de cada circumscripció, equivalents al mínim inicial ressenyat en l'apartat anterior, els diputats s'adscriuen a les circumscripcions que obtindrien els quocients majors en el quadre, atenent un ordre decreixent.

c) Quan en la relació de quocients coincideixen dos corresponents a distintes circumscripcions, el diputat s'atribuirà a la que major població de dret tinga.»

– Modernizar las campañas electorales, adaptando la ley a las nuevas realidades. Para alcanzar este objetivo la modificación propone que se recoja dentro de la Ley electoral la obligación de efectuar debates en las cadenas de televisión y radio públicas, en los que puedan participar y exponer su programa los partidos. Además, tanto a los efectos de ahorrar en uno de los principales gastos electorales como de equiparar la publicidad por correo que lleven a cabo todos los partidos, se opta por un sobre de propaganda electoral único, donde se recoja la publicidad de todas las formaciones. De esta forma, y más allá del ahorro que supondrá, se consigue que los partidos con menos medios puedan trasladar sus propuestas a todos los votantes.

– Además, mediante la presente proposición de ley, por primera vez, se restringe la compatibilidad entre los cargos de diputado autonómico y los de alcalde o concejal. Así se pretenden evitar acumulaciones indebidas de poder y posibles conflictos de intereses entre los dos cargos.

Con todas las anteriores, se consigue avanzar hacia una sociedad democrática más representativa y consciente de la realidad política actual.

UNO. Se modifica el artículo 6.2 de la Ley 1/1987, de 31 de marzo, electoral valenciana, pasando a quedar redactada en los siguientes términos:

«Dos. Además de los comprendidos en el artículo 155.2 de la Ley electoral general, serán incompatibles:

- a) Los diputados al Congreso.
- b) Los administradores, directores generales, gerentes y cargos equivalentes de entes públicos y empresas con participación pública mayoritaria, directa o indirectamente, de la Generalitat, cualquiera que sea su forma.
- c) Los miembros del Consejo de Administración del ente público Radiotelevisión Valenciana.
- d) Los miembros de las corporaciones municipales y de las diputaciones provinciales.»

DOS. Se modifica el artículo 10 de la Ley 1/1987, de 31 de marzo, electoral valenciana, pasando a quedar redactada en los siguientes términos:

«Artículo 10

Uno. En las elecciones a las Corts Valencianes la circumscripció electoral serà la província.

Dos. En las elecciones a las Corts Valencianes el sistema electoral será el de listas cerradas y desbloqueadas, pudiendo cada votante, dentro de una misma papeleta, señalar a un número máximo de diputados igual al que le corresponda en su circunscripció.»

TRES. Se modifica el artículo 11.3 de la Ley 1/1987, de 31 de marzo, electoral valenciana, pasando a quedar redactada en los siguientes términos:

«Tres. Los diputados restantes se distribuyen entre las provincias en proporció a su población, conforme al siguiente procedimiento:

- a) Se ordenan de mayor a menor, en una columna, las cifras de población de derecho de cada circunscripció.
- b) Se divide el número de habitantes de cada provincia por 1, 2, 3, etcètera, hasta el máximo total de diputados a elegir, formándose un cuadro similar al que aparece en el ejemplo práctico que se inserta en anexo I. Tras elegir automáticamente a los veinte primeros de cada circunscripció, equivalentes al mínimo inicial ressenyat en el apartado anterior, los diputados se adscriben a las circunscripcions que obtengan los cocientes mayores en el cuadro, atendiendo a un orden decreciente.

c) Cuando en la relación de cocientes coincidan dos correspondientes a distintas circunscripcions, el diputado se atribuirá a la que mayor población de derecho tenga.»

QUATRE. Es modifica l'article 12.a de la Llei 1/1987, de 31 de març, electoral valenciana, que passa a quedar redactada en els termes següents:

«Article 12

L'atribució d'escons d'acord amb els resultats de l'escrutini es realitza d'acord amb les regles següents:

a) No es tenen en compte les candidatures que no han obtingut almenys el 3 per 100 dels vots emesos a la Comunitat Valenciana.»

CINC. Es modifica l'article 12.e de la Llei 1/1987, de 31 de març, electoral valenciana, que passa a quedar redactada en els termes següents:

«Article 12

L'atribució d'escons d'acord amb els resultats de l'escrutini es realitza d'acord amb les regles següents: [...]

e) Els escons corresponents a cada candidatura s'adjudiquen als candidats inclosos en ella per l'ordre de vots rebuts, mantenint les proporcions entre homes i dones indicades en la Llei orgànica del règim electoral general.»

SIS. Es modifica l'article 20.1 de la Llei 1/1987, de 31 de març, electoral valenciana, que passa a quedar redactada en els termes següents:

«Article 20

U. A més de les competències establertes en la legislació electoral vigent, correspon a la Junta Electoral de la Comunitat Valenciana:

a) Resoldre les consultes que li eleven les juntes electorals provincials i dictar-hi instruccions en matèria de la seua competència.

b) Resoldre les queixes, les reclamacions i els recursos que se li diriguen d'acord amb aquesta llei, o amb qualssevol altres disposicions que li atribueixen la competència esmentada.

c) Exercir jurisdicció disciplinària sobre totes les persones que intervinguen amb caràcter oficial en les operacions electorals.

d) Determinar i declarar en les eleccions a Corts Valencianes quines candidatures han obtingut un nombre de vots superior al 3 per 100 dels emesos a la Comunitat Valenciana, com a requisit previ imprescindible per a la proclamació de candidats electes per les respectives juntes electorals provincials, les quals, a aquests efectes, hauran de comunicar a la Junta Electoral de la Comunitat Valenciana el resultat de l'escrutini immediatament després d'haver-lo realitzat.

e) Corregir les infraccions que es produeixen en el procés electoral, sempre que no estiguen reservades als tribunals i altres òrgans, i imposar multes fins a la quantia màxima prevista en aquesta llei.

En cas de concurrència d'eleccions, en infraccions que no siguen clarament definitòries d'un procés electoral sinó comunes a tots els processos electorals en curs, la competència establerta de caràcter disciplinari o sancionador cedirà en favor de la Junta Electoral Central.

f) Aplicar i garantir el dret d'ús gratuït d'espais en els mitjans de comunicació de propietat pública, en el supòsit previst en l'article 32 de la present llei, i en general garantir l'exercici de les llibertats públiques durant el procés electoral.

g) La remissió del sobre únic de publicitat electoral als votants, en els termes que preveu l'article 32.ter de la present llei.

h) Les altres funcions que li encomane la llei o un altre tipus de normes en matèria electoral.»

SET. S'incorpora un article 32.bis a la Llei 1/1987, de 31 de març, electoral valenciana, que diu literalment:

CUATRO. Se modifica el artículo 12.a de la Ley 1/1987, de 31 de marzo, electoral valenciana, pasando a quedar redactada en los siguientes términos:

«Artículo 12

La atribución de escaños de acuerdo con los resultados del escrutinio se realiza conforme a las siguientes reglas:

a) No se tienen en cuenta aquellas candidaturas que no hubieran obtenido al menos el 3 por 100 de los votos emitidos en la Comunitat Valenciana.»

CINCO. Se modifica el artículo 12.e de la Ley 1/1987, de 31 de marzo, electoral valenciana, pasando a quedar redactada en los siguientes términos:

«Artículo 12

La atribución de escaños de acuerdo con los resultados del escrutinio se realiza conforme a las siguientes reglas: [...]

e) Los escaños correspondientes a cada candidatura se adjudican a los candidatos incluidos en ella por el orden de votos recibidos, manteniendo las proporciones entre hombres y mujeres indicadas en la Ley orgánica del régimen electoral general.»

SEIS. Se modifica el artículo 20.1 de la Ley 1/1987, de 31 de marzo, electoral valenciana, pasando a quedar redactada en los siguientes términos:

«Artículo 20

Uno. Además de las competencias establecidas en la legislación electoral vigente, corresponde a la Junta Electoral de la Comunitat Valenciana:

a) Resolver las consultas que le eleven las juntas electorales provinciales y dictar instrucciones a las mismas en materia de su competencia.

b) Resolver las quejas, reclamaciones y recursos que se le dirijan de acuerdo con la presente ley, o con cualesquiera otras disposiciones que le atribuyan la citada competencia.

c) Ejercer jurisdicción disciplinaria sobre todas las personas que intervengan con carácter oficial en las operaciones electorales.

d) Determinar y declarar en las elecciones a Corts Valencianes qué candidaturas han obtenido un número de votos superior al 3 por 100 de los emitidos en la Comunitat Valenciana, como requisito previo imprescindible para la proclamación de candidatos electos por las respectivas juntas electorales provinciales, las cuales, a estos efectos, deberán comunicar a la Junta Electoral de la Comunitat Valenciana el resultado del escrutinio inmediatamente después de haberlo realizado.

e) Corregir las infracciones que se produzcan en el proceso electoral, siempre que no estén reservadas a los tribunales y otros órganos, e imponer multas hasta la cuantía máxima prevista en esta ley.

En caso de concurrència de elecciones, en infracciones que no sean claramente definitorias de un proceso electoral sino comunes a todos los procesos electorales en curso, la competencia establecida de carácter disciplinario o sancionador cederá en favor de la Junta Electoral Central.

f) Aplicar y garantizar el derecho de uso gratuito de espacios en los medios de comunicación de propiedad pública, en el supuesto previsto en el artículo 32 de la presente ley, y en general garantizar el ejercicio de las libertades públicas durante el proceso electoral.

g) La remisión del sobre único de publicidad electoral a los votantes, en los términos previstos en el artículo 32.ter de la presente ley.

h) Las demás funciones que le encomiende la ley u otro tipo de normas en materia electoral.»

SIETE. Se incorpora un artículo 32.bis a la Ley 1/1987, de 31 de marzo, electoral valenciana, cuyo tenor literal será el siguiente:

«Article 32.bis

U. Amb independència del que disposen els articles anteriors, la Comissió de Ràdio i Televisió garantirà, durant el període que dure la campanya electoral, la celebració d'almenys dos debats en cadenes de televisió i ràdio públiques.

Dos. Seran invitats en els dits debats representants de tots els partits polítics amb representació en les Corts Valencianes o que en les últimes enquestes oficials es preveja que obtindran representació després de les eleccions.

Tres. El contingut dels debats versarà sobre el programa polític dels diversos partits i el seu posicionament en relació amb els temes d'actualitat, i es garantiran els mateixos torns de paraula i rèplica a tots els assistents.»

VUIT. S'incorpora un article 32.ter a la Llei 1/1987, de 31 de març, electoral valenciana, que diu literalment:

«Article 32.ter

U. Tots els partits remetran a la Junta Electoral de la Comunitat Valenciana la publicitat que vulguen enviar per correu als votants, en els tres primers dies de campanya.

Dos. La Junta Electoral de la Comunitat Valenciana remetrà a cada votant per correu un sobre en què es continga la publicitat electoral a què es refereix l'apartat anterior.

Tres. Cap partit polític podrà remetre per correu publicitat electoral fora del que disposa aquest article.

Palau de les Corts
València, 8 de setembre de 2015
Carolina Punset Bannel

«Artículo 32.bis

Uno. Con independencia de lo dispuesto en los artículos anteriores, la Comisión de Radio y Televisión garantizará, durante el período que dure la campaña electoral, la celebración de por lo menos dos debates en cadenas de televisión y radio públicas.

Dos. Serán invitados en dichos debates representantes de todos los partidos políticos con representación en las Corts Valencianes o que en las últimas encuestas oficiales se prevea que van a obtener representación tras las elecciones.

Tres. El contenido de los debates versará sobre el programa político de los diversos partidos y su posicionamiento en relación a los temas de actualidad, garantizando iguales turnos de palabra y réplica a todos los asistentes.»

OCHO. Se incorpora un artículo 32.ter a la Ley 1/1987, de 31 de marzo, electoral valenciana, cuyo tenor literal será el siguiente:

«Artículo 32.ter

Uno. Todos los partidos remitirán a la Junta Electoral de la Comunitat Valenciana la publicidad que deseen enviar por correo a los votantes, en los tres primeros días de campaña.

Dos. La Junta Electoral de la Comunitat Valenciana remitirá a cada votante por correo un sobre en el que se contenga la publicidad electoral a la que se refiere el apartado anterior.

Tres. Ningún partido político podrá remitir por correo publicidad electoral fuera de lo dispuesto en el presente artículo.»

Palau de les Corts
Valencia, 8 de septiembre de 2015
Carolina Punset Bannel

E. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

4. Proposicions no de llei i altres proposicions

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del 15 de setembre de 2015, oïda la Junta de Síndics, i de conformitat amb els articles 160 i 161, punts 1 i 4, del RC, ha acordat trametre al Ple les proposicions no de llei de tramitació especial d'urgència que tot seguit s'especifiquen:

– Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre l'ús de la senyera i la bandera nacional a la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos (RE número 2.073).

– Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre l'adopció de mesures concretes per a posar fi a la crisi dels refugiats de la Unió Europea, presentada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem (RE número 2.130).

– Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la defensa de l'estat de dret i la cohesió d'Espanya, presentada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 2.264).

E. PROPUESTAS DE RESOLUCIÓN

4. Proposiciones no de ley y otras proposiciones

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión del 15 de septiembre de 2015, oída la Junta de Síndics y de conformidad con los artículos 160 y 161, puntos 1 y 4, del RC, ha acordado enviar al Pleno las proposiciones no de ley de tramitación especial de urgencia que a continuación se especifican:

– Proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre el uso de la senyera y la bandera nacional en la Comunitat Valenciana, presentada por el Grupo Parlamentario Ciudadanos (RE número 2.073).

– Proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre la adopción de medidas concretas para acabar con la crisis de los refugiados de la Unión Europea, presentada por el Grupo Parlamentario Podemos-Podem (RE número 2.130).

– Proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre la defensa del estado de derecho y la cohesión de España, presentada por el Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.264).